Förslag till rådets direktiv om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta

(2000/C 311 E/18)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 303 slutlig — 2000/0127(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 24 maj 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.2 a och 63.2 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Utarbetandet av en gemensam asylpolitik och ett gemensamt europeiskt asylsystem är ett grundläggande inslag i Europeiska unionens målsättning att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, öppet för alla som av omständigheterna tvingas att söka skydd inom Europeiska unionen.

(2) Antalet fall av massiv tillströmning av fördrivna personer som inte kan återvända till sitt ursprungsland har ökat betydligt de senaste åren i Europa. I sådana fall är det ofta nödvändigt att införa undantagsbestämmelser för att omedelbart ge tillfälligt skydd åt dessa människor, och därigenom undvika risken för att asylsystemet utsätts för allvarliga störningar.

(3) Medlemsstaterna och Europeiska gemenskapens institutioner gav uttryck för sin oro för de fördrivna personernas situation i slutsatserna om personer som fördrivits till följd av konflikten i före detta Jugoslavien, antagna av ministrarna med ansvar för invandring vid deras möten i London den 30 november och 1 december 1992 respektive i Köpenhamn den 1 och 2 juni 1993.

(4) Den 25 september 1995 antog rådet en resolution om ansvarsfördelning vid mottagande av fördrivna personer och tillfälligt uppehälle för fördrivna personer [1]. Den 4 mars 1996 antog rådet beslut 96/198/RIF om ett varnings- och beredskapsförfarande för ansvarsfördelning vid mottagande av och tillfällig vistelse för fördrivna personer [2].

(5) Till de åtgärder som enligt rådets och kommissionens handlingsplan av den 3 december 1998 [3] skall vidtas så snart som möjligt i enlighet med bestämmelserna i Amsterdamfördraget hör miniminormer för att ge tillfälligt skydd åt fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland och åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot fördrivna personer och bära följderna av detta.

(6) Rådet antog den 27 maj 1999 slutsatser om fördrivna personer från Kosovo. I slutsatserna uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att dra lärdom av sina insatser under Kosovokrisen för att vidta åtgärder i enlighet med fördraget.

(7) Vid Europeiska rådets särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 erkändes behovet av nå en överenskommelse om frågan om tillfälligt skydd för fördrivna personer på grundval av solidaritet mellan medlemsstaterna.

(8) Det är således nödvändigt att införa miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och att vidta åtgärder för att säkerställa en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta.

(9) Dessa miniminormer och åtgärder är kopplade till och beroende av varandra av hänsyn till effektivitet, samstämmighet och solidaritet och för att undvika att fördrivna personer förflyttar sig mellan medlemsstaterna och trygga det gemensamma europeiska asylsystemet. Normerna och åtgärderna bör därför införas i en enda rättsakt.

(10) Det är viktigt att det tillfälliga skyddet är förenligt med medlemsstaternas internationella åtaganden i fråga om flyktingars rättigheter. Skyddet får framför allt inte vara till hinder för erkännande av flyktingstatus enligt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, i dess ändrade lydelse enligt New Yorkprotokollet av den 31 januari 1967, som alla medlemsstater har ratificerat.

[1] EGT C 262, 7.10.1995, s. 1.

[2] EGT L 63, 13.3.1996, s. 10.

[3] EGT C 19, 23.1.1999, s. 1.

(11) Förenta nationernas flyktingkommissariat har ett mandat över flyktingar och andra personer i behov av internationellt skydd. Detta mandat bör respekteras. Vidare bör man i samband med tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer ge verkan åt förklaring nr 17 om artikel 73k (numera artikel 63) i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, som fogats till Amsterdamfördraget.

(12) Det bör föreskrivas att detta direktiv inte skall vara tillämpligt på personer som tagits emot och fått tillfälligt skydd innan direktivet trädde i kraft.

(13) Det ligger i miniminormernas natur att medlemsstaterna är behöriga att föreskriva eller behålla bestämmelser som är mer förmånliga för personer med tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer.

(14) Tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer är en åtgärd av särskild karaktär. Det är omöjligt att på förhand kvantitativt ange när det är fråga om en massiv tillströmning. Därför är det nödvändigt att bestämma en längsta giltighetstid för detta skydd och att vidta åtgärden först när rådet har fattat ett beslut om det. Beslutet bör vara obligatoriskt i alla medlemsstater med avseende på de fördrivna personer som avses i beslutet. Villkor för när beslutet skall upphöra att gälla bör också föreskrivas.

(15) Medlemsstaterna bör tillåtas att, om de så önskar, låta andra grupper få tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer, under förutsättning att dessa personer fördrivits av samma orsaker och från samma ursprungsland som de personer som avses i rådets beslut och att fastställa villkoren för detta.

(16) Det är viktigt att fastställa medlemsstaternas skyldigheter i fråga om mottagande och vistelse för personer med tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer. Skyldigheterna bör vara rättvisa och ge de berörda personerna en tillräcklig skyddsnivå.

(17) All diskriminering som kan vara skadlig för målet att göra Europeiska unionen till ett område med säkerhet, rättvisa och frihet bör undvikas, även i fråga om asylpolitiken och tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer.

(18) Regler bör fastställas om möjligheten till asylprövning i samband med tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer. Reglerna måste överensstämma med medlemsstaternas internationella åtaganden och bestämmelserna i fördraget.

(19) Det är lämpligt att fastslå de principer och åtgärder som skall gälla för återvändande till ursprungslandet och för situationen i medlemsstaterna när det tillfälliga skyddet vid massiv tillströmning av fördrivna personer upphör.

(20) Det måste finnas bestämmelser om solidaritet vilka kan bidra till att uppnå en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot en massiv tillströmning av fördrivna personer och bära följderna av detta. Bestämmelserna omfattar två aspekter. Först och främst den ekonomiska. Den andra aspekten är själva mottagandet av personer i medlemsstaterna. Bestämmelserna bygger här på ömsesidigt samtycke från mottagarmedlemsstaterna och de fördrivna personerna. Det måste finnas möjlighet att avböja mottagande och bestämmelser om detta.

(21) Genomförandet av tillfälligt skydd kräver administrativt samarbete.

(22) Det är viktigt att ange villkoren för att undanta personer från tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer.

(23) Medlemsstaterna måste införa ett påföljdssystem för brott mot detta direktiv.

(24) Direktivets genomförande bör utvärderas regelbundet.

(25) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målen för den planerade åtgärden, nämligen införandet av miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och främjandet av en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv inskränker sig till det minimum som krävs för att dessa mål skall kunna uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för det ändamålet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syftet med detta direktiv är att införa miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland och att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta.

Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) tillfälligt skydd vid massiv tillströmning: åtgärd av undantagskaraktär som, vid massiv tillströmning av fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland, säkrar ett omedelbart och tillfälligt skydd för dessa personer, om det finns risk för att tillströmningen inte kan hanteras av asylsystemet utan negativa följder för detta systems funktion, i berörda personers och i övriga skyddssökandes intresse; nedan kallat ”tillfälligt skydd”.

b) Genèvekonventionen: konventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, i dess ändrade lydelse enligt New York-protokollet av den 31 januari 1967.

c) fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland: medborgare i tredje land eller statslösa personer vilka har måst lämna sitt ursprungsland och inte kan återvända på trygga och människovärdiga villkor på grund av de förhållanden som råder i det landet och vilka eventuellt kan omfattas av artikel 1.A i Genèvekonventionen eller av andra internationella eller nationella skyddsregler. Detta omfattar i synnerhet personer som

— flytt från områden där det råder väpnad konflikt eller ständigt återkommande utbrott av våld, eller

— är utsatta för en allvarlig risk för eller som har blivit offer för systematiska eller omfattande kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

d) massiv tillströmning: ankomst till Europeiska gemenskapen av ett betydande antal fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland, med ursprung i ett bestämt land eller ett bestämt geografiskt område.

e) flyktingar: medborgare i tredje land eller statslösa personer som omfattas av artikel 1.A i Genèvekonventionen.

f) underåriga utan medföljande vuxen: medborgare i tredje land som är yngre än arton år och som anländer till medlemsstaternas territorium utan att vara i sällskap med en vuxen som enligt lag eller sedvana ansvarar för dem, och så länge de inte faktiskt tas om hand av en sådan person.

g) uppehållstillstånd: tillstånd som utfärdats av myndigheterna i en medlemsstat i enlighet med dennas lagstiftning och som ger en medborgare i tredje land tillstånd att bosätta sig på dess territorium.

h) den som ansöker om familjeåterförening (sökande): en medborgare i tredje land med tillfälligt skydd i en medlemsstat och som ansöker om att återförenas med en eller flera familjemedlemmar.

Artikel 3

1. Tillfälligt skydd hindrar inte erkännande av flyktingstatus enligt Genèvekonventionen.

2. Medlemsstaterna skall ge tillfälligt skydd i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna såsom dessa garanteras i Europakonventionen angående skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950.

3. Införandet, genomförandet och upphörandet av tillfälligt skydd skall vara föremål för regelbundna samråd med Förenta Nationernas flyktingkommissariat (nedan kallat flyktingkommissariatet) och andra berörda organisationer.

4. Direktivet är inte tillämpligt på personer som har tagits emot enligt andra bestämmelser om tillfälligt skydd innan direktivet trädde i kraft.

5. Direktivet är inte till hinder för att medlemsstaterna inför eller behåller bestämmelser som är mer förmånliga för personer med tillfälligt skydd.

KAPITEL II

Det tillfälliga skyddets giltighetstid och införande

Artikel 4

Tillfälligt skydd gäller i ett år. Det tillfälliga skyddet förlängs automatiskt med sex månader i taget i högst ett år till, om inte skyddet upphävs enligt artikel 6.1 b.

Tillfälligt skydd får inte gälla längre än två år.

Artikel 5

1. Rådet beslutar att det råder massiv tillströmning av fördrivna personer; beslutet skall fattas med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen, som även prövar en begäran från en medlemsstat om att kommissionen skall lägga fram ett sådant förslag till rådet. Rådets beslut innebär att de fördrivna personer som avses i beslutet i samtliga medlemsstater får tillfälligt skydd enligt detta direktiv. Beslutet skall åtminstone innehålla följande:

a) En redogörelse för vilka grupper av personer som skall få tillfälligt skydd.

b) Vilken dag det tillfälliga skyddet börjar gälla.

c) Medlemsstaternas förklaringar enligt artikel 25.

2. Rådets beslut skall grundas på följande:

a) En lägesbedömning och folkomflyttningarnas omfattning.

b) En bedömning av behovet av att införa tillfälligt skydd, med hänsyn till möjligheterna att erbjuda nödhjälp och göra brådskande insatser på plats eller att sådan hjälp och sådana insatser är otillräckliga.

c) Uppgifter från medlemsstaterna, kommissionen, flyktingkommissariatet och andra berörda organisationer.

3. Bestämmelserna om brådskande fall i rådets arbetsordning får tillämpas i relevanta delar.

4. Europaparlamentet skall underrättas om rådets beslut.

Artikel 6

1. Det tillfälliga skyddet upphör

a) när den längsta tillåtna giltighetstiden har löpt ut, eller

b) om rådet vid något tillfälle beslutar om detta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, som även bedömer en begäran från en medlemsstat om att kommissionen skall lägga fram ett förslag till rådet.

2. Rådets beslut skall grundas på ett fastslående av att läget på lång sikt i ursprungslandet gör det möjligt för de fördrivna personerna att tryggt och under människovärdiga förhållanden återvända, i överensstämmelse med artikel 33 i Genèvekonventionen och med Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Europaparlamentet skall underrättas om rådets beslut.

Artikel 7

En medlemsstat får ge tillfälligt skydd åt ytterligare grupper av personer, som fördrivits av samma skäl och från samma ursprungsland och som inte omfattas av rådets beslut enligt artikel 5. Medlemsstaten skall genast underrätta rådet och kommissionen om detta.

KAPITEL III

Medlemsstaternas skyldigheter gentemot personer med tillfälligt skydd

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att personer med tillfälligt skydd skall få uppehållstillstånd under den tid som det tillfälliga skyddet varar. Handlingar skall utfärdas för detta.

2. Oavsett giltighetstid för de uppehållstillstånd som anges i punkt 1 får medlemsstaterna inte ge personer med tillfälligt skydd en mindre förmånlig behandling än den som anges i artiklarna 9 till 15.

3. Medlemsstaterna skall ge personer som tillåts resa in på deras territorium för att få tillfälligt skydd all hjälp som behövs för att skaffa visum, däribland transitvisum. Viseringarna skall vara kostnadsfria. Formaliteterna skall begränsas i största möjliga utsträckning med hänsyn till det brådskande läget.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall utfärda en handling till personer med tillfälligt skydd på ursprungslandets och mottagarlandets officiella språk, där bestämmelserna om tillfälligt skydd tydligt anges.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall tillåta personer med tillfälligt skydd att utföra avlönat eller oavlönat arbete på samma villkor som flyktingar. Personer med tillfälligt skydd och flyktingar skall även behandlas lika när det gäller ersättningar, social trygghet knuten till det avlönade eller oavlönade arbetet och andra arbetsvillkor.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att personer med tillfälligt skydd får lämplig inkvartering eller medel till att skaffa sig bostad.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att personer med tillfälligt skydd vilka saknar tillräckliga medel, får sina behov tillgodosedda när det gäller socialt bistånd och uppehälle samt sjukvård. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4, skall sjukvården åtminstone innefatta akutsjukvård och behandling av sjukdomar.

3. Om personer med tillfälligt skydd utför avlönat eller oavlönat arbete, skall deras förmåga att själva tillgodose sina behov beaktas vid fastställandet av biståndsnivån.

4. Medlemsstaterna skall föreskriva att lämpligt bistånd i form av sjukvård och annat skall ges till personer med tillfälligt skydd vilka har särskilda behov därför att de är underåriga utan medföljande vuxen eller har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall ge underåriga med tillfälligt skydd tillträde till utbildningsväsendet på samma villkor som medborgarna i mottagarlandet. Medlemsstaterna får begränsa tillträdet till att gälla det offentliga utbildningsväsendet. Underårig är den som inte uppnått myndig ålder enligt lagstiftningen i medlemsstaten i fråga.

2. Medlemsstaterna skall ge vuxna med tillfälligt skydd tillträde till det allmänna utbildningsväsendet samt till yrkesutbildning, vidareutbildning och omskolning.

Artikel 13

1. Om omständigheterna kring den massiva tillströmningen har splittrat familjer som bildats i ursprungslandet, skall medlemsstaterna bevilja inresa och vistelse för följande personer:

a) Make/maka eller ogift partner, om relationen är varaktig och lagstiftningen i den berörda medlemsstaten likställer ogifta par med gifta par.

b) Ogifta barn till par som nämnts i led a eller till sökanden, under förutsättning att barnen är beroende av någon av ovanstående personer och utan avseende på om barnen är födda inom äktenskapet, utom äktenskapet eller adopterade.

c) Andra familjemedlemmar, om de är beroende av sökanden eller om de har haft särskilt traumatiska upplevelser eller är i behov av särskild medicinsk behandling.

2. Familjeåterförening får ske under hela den tid som det tillfälliga skyddet gäller, dock senast två månader före utgången av den längsta giltighetstiden av det tillfälliga skyddet. Återförenade personer skall erhålla uppehållstillstånd för tillfälligt skydd.

3. Ansökan om familjeåterförening skall göras av sökanden i den medlemsstat där denne vistas. Medlemsstaterna skall förvissa sig om att familjemedlemmarna samtycker till återföreningen.

4. Avsaknad av bevis för familjeband skall inte i sig betraktas som ett hinder för ett beslut enligt punkt 1. Medlemsstaterna skall beakta samtliga faktiska omständigheter och särskilda förhållanden vid bedömningen av värdet av bevis och förklaringar från de berörda personerna.

5. Om medlemmar av samma familj, enligt punkt 1, har fått tillfälligt skydd i olika medlemsstater, skall medlemsstaterna tillåta dem att hålla samman familjen i en mottagarmedlemsstat som de själva väljer på de villkor som anges i punkt 2. Vid överföring för familjeåterförening till den medlemsstaten, dras uppehållstillståndet tillbaka i den medlemsstat som lämnas och alla skyldigheter knutna till tillfälligt skydd mot den eller de berörda personerna upphör i den medlemsstat som lämnas.

Ansökan om familjeåterförening skall göras i den medlemsstat där familjemedlemmarna vill återförenas. Medlemsstaterna skall förvissa sig om att familjemedlemmarna samtycker till återföreningen.

6. Den berörda medlemsstaten skall handlägga ansökan om familjeåterförening med största möjliga skyndsamhet. Ett beslut om avslag skall motiveras och kunna bli föremål för domstolsprövning. Vid prövningen av ansökan skall medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till att underåriga barns bästa skall komma i främsta rummet.

7. Genomförandet av denna artikel får ske i samarbete med berörda internationella organisationer.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall så snart som möjligt ordna så att underåriga med tillfälligt skydd utan medföljande vuxen får en lämplig företrädare genom en förmyndare, en företrädare för en organisation som ansvarar för underårigas vård och välfärd eller en annan lämplig företrädare.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att underåriga utan medföljande vuxen under skyddsperioden skall placeras

a) hos vuxna släktingar,

b) i ett familjehem, eller

c) på ett mottagningscentrum som är särskilt avpassat för underåriga eller på en annan förläggning som är lämpad för underåriga.

3. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att en underårig utan medföljande vuxen, vars släktingar inte har kunnat återfinnas, om möjligt skall kunna återförenas med en person eller personer som tagit hand om den underårige under flykten. Medlemsstaterna skall förvissa sig om att den underårige utan medföljande vuxen och den eller de berörda personerna samtycker till återförening.

Artikel 15

Medlemsstaterna skall fullgöra skyldigheterna i artiklarna 8 till 14 utan diskriminering mellan personer med tillfälligt skydd grundad på kön, ras, etniskt ursprung, nationalitet, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

KAPITEL IV

Rätt till asylprövning vid tillfälligt skydd

Artikel 16

1. De personer med tillfälligt skydd som så önskar skall tillförsäkras rätten att få tillgång till ett förfarande för att avgöra flyktingstatus.

2. Tillgång till prövning skall beviljas senast när det tillfälliga skyddet upphör. Om en asylansökan har inlämnats innan det tillfälliga skyddet infördes eller under skyddsperioden, och prövningen av ansökan har uppskjutits, får prövningen inte uppskjutas till efter det att tillfälliga skyddet har upphört att gälla. Medlemsstaterna får föreskriva sätt att bekräfta asylansökan med skäliga frister för dess prövning och tydlig information till de asylsökande.

Artikel 17

Kriterierna och mekanismerna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan skall tillämpas.

Artikel 18

1. Medlemsstaterna får föreskriva att en person inte får ges tillfälligt skydd samtidigt som personen har ställning som asylsökande medan ansökan prövas.

2. Om en asylansökan från en person som kan få tillfälligt skydd avslås, skall medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29, ge personen i fråga tillfälligt skydd under resten av skyddsperioden.

KAPITEL V

Återvändande och andra åtgärder efter skyddsperiodens slut

Artikel 19

När det tillfälliga skyddet upphör, skall medlemsstaternas vanliga regler om utlänningars skydd och om inresa och vistelse tillämpas.

Artikel 20

Medlemsstaterna skall pröva om det i enskilda fall finns starka humanitära skäl som kan göra det omöjligt eller föga realistiskt att återvända.

Artikel 21

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att underlätta frivilligt återvändande under trygga och människovärdiga förhållanden för personer med tillfälligt skydd eller vilkas tillfälliga skydd har löpt ut. Medlemsstaterna skall se till att personerna i fråga fattar beslutet om återvändande med kännedom om följderna. Medlemsstaterna får föreskriva att studieresor får göras till ursprungslandet.

2. Så länge det tillfälliga skyddet inte har upphört, skall medlemsstaterna, med välvilja och med hänsyn till de förhållanden som råder i ursprungslandet, pröva ansökningar om återvändande till den mottagande medlemsstaten från personer som har haft tillfälligt skydd och utnyttjat sin rätt till frivilligt återvändande.

3. När det tillfälliga skyddet upphör, får medlemsstaterna i enskilda fall förlänga giltighetstiden för skyldigheterna i kapitel III till förmån för personer som har haft tillfälligt skydd och som deltar i ett program för frivilligt återvändande. Förlängningen skall gälla fram till dagen för återvändande.

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs angående uppehållstillstånd för att personer som har haft tillfälligt skydd och som har särskilda behov av medicinsk eller psykologisk behandling eller dylikt, inte skall behöva avbryta behandlingen till nackdel för deras personliga medicinska behov trots att det tillfälliga skyddet har upphört.

2. Medlemsstaterna skall se till att familjer vilkas underåriga barn går i skolan i en medlemsstat, får uppehållstillstånd som gör det möjligt för barnen att fullfölja pågående termin eller läsår.

Artikel 23

Medlemsstaterna skall genom lämpliga åtgärder underlätta de vidarebosättningsprogram som kan vara nödvändiga, efter att ha inhämtat de berörda personernas samtycke och i samarbete med behöriga internationella organisationer.

KAPITEL VI

Solidaritet

Artikel 24

De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv kan få ekonomiskt stöd från Europeiska flyktingfonden, som bildades genom beslut . . ., på de villkor som anges i det beslutet.

Artikel 25

1. Medlemsstaterna skall solidariskt ta emot personer som kan omfattas av tillfälligt skydd. De skall i siffror eller allmänt ange sin förmåga att ta emot personerna eller skälen till att de inte kan ta emot personerna. Mottagningsförmågan skall anges i en förklaring från medlemsstaterna som skall fogas till beslutet enligt artikel 5. Om en medlemsstat efter det att beslutet har antagits har ytterligare förmåga att ta emot personer, får den underrätta rådet och kommissionen om detta. Flyktingkommissariatet skall snabbt underrättas om mottagningsförmågan.

2. Medlemsstaterna skall i samarbete med behöriga internationella organisationer se till att personerna som anges i beslutet enligt artikel 5 och som ännu inte anlänt till deras territorium, samtycker till att bli mottagna i respektive medlemsstat.

Artikel 26

1. Så länge det tillfälliga skyddet varar, skall medlemsstaterna samarbeta sinsemellan i syfte att vid behov överföra personer med tillfälligt skydd från en medlemsstat till en annan. De berörda personernas samtycke skall inhämtas.

2. En medlemsstat skall meddela de övriga medlemsstaterna sin begäran om överföring och underrätta kommissionen och flyktingkommissariatet. De övriga medlemsstaterna skall underrätta den medlemsstat som har gjort begäran om sin möjlighet att ta emot personer.

3. Om överföring sker från en medlemsstat till en annan, skall uppehållstillstånd och de skyldigheter som är knutna till tillfälligt skydd i den medlemsstat från vilken överföring sker upphöra att gälla. Den nya mottagarmedlemsstaten skall ge tillfälligt skydd till de berörda personerna.

4. Medlemsstaterna skall använda förlagan till laissez-passer i bilagan vid överföring mellan medlemsstater av personer med tillfälligt skydd.

Artikel 27

Tillämpningen av artiklarna 25 och 26 påverkar inte medlemsstaternas åtaganden i fråga om förbudet mot utvisning och avvisning (non-refoulement).

KAPITEL VII

Administrativt samarbete

Artikel 28

1. I syfte att bedriva det administrativa samarbete som behövs för att genomföra det tillfälliga skyddet, skall medlemsstaterna utse en nationell kontaktpunkt vardera, vars adressuppgifter de skall utbyta och underrätta kommissionen om. Medlemsstaterna skall tillsammans med kommissionen vidta alla åtgärder som behövs för att upprätta ett direkt samarbete och informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.

2. Medlemsstaterna skall regelbundet och snabbt översända uppgifter om hur många personer som fått tillfälligt skydd och om alla lagar och andra författningar som är av betydelse för genomförandet av tillfälligt skydd.

KAPITEL VIII

Särskilda bestämmelser

Artikel 29

1. Medlemsstaterna får undanta en person från tillfälligt skydd, om denne kan anses utgöra ett hot mot den nationella säkerheten, om det finns allvarliga skäl att anta att personen har begått krigsförbrytelser eller brott mot mänskligheten eller om det under handläggningen av asylprövningen framkommit att undantagen i artikel 1.F i Genèvekonventionen är tillämpliga.

2. Skälen för undantag får uteslutande grundas på den berörda personens egna handlingar. Beslut eller åtgärder för att undanta en person från tillfälligt skydd skall grundas på proportionalitetsprincipen. Personen i fråga skall ha rätt till domstolsprövning i den berörda medlemsstaten.

KAPITEL IX

Slutbestämmelser

Artikel 30

Medlemsstaterna skall bestämma det påföljdssystem som är tillämpligt på överträdelser av nationella bestämmelser som har utfärdats enligt detta direktiv och skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att dessa påföljder kan införas. Påföljderna skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 32, och alla senare ändringar som gäller dem utan dröjsmål.

Artikel 31

1. Inom två år efter det datum som anges i artikel 32 skall kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och eventuella ändringar som behövs. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna alla uppgifter som behövs för att utarbeta rapporten.

2. Efter den första rapporten enligt punkt 1, skall kommissionen minst vart femte år rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna.

Artikel 32

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 33

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 34

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

Förlaga till laissez-passer för överföring av personer med tillfälligt skydd

LAISSEZ-PASSER

Referensnummer (*):

Utfärdat med tillämpning av artikel 26 i rådets direktiv . . ./. . ./EG av den . . . om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta.

Uteslutande giltigt för att från ..... (1) till ..... (2) överföra den person som skall infinna sig i ..... (3) före den ..... (4)

Utfärdat i: .....

Efternamn: .....

Samtliga förnamn: .....

Födelseplats och födelsedatum: .....

Nationalitet: .....

Utfärdat den: .....

FOTOGRAFI

STÄMPEL

På ..... vägnar

Innehavaren av detta laissez-passer har identifierats av myndigheterna genom ..... (5) (6)

Denna handling utfärdas uteslutande enligt artikel 26 i direktiv . . ./. . ./EG av den . . .. Handlingen får under inga omständigheter likställas med ett resedokument, som ger rätt att passera en yttre gräns, eller en identitetshandling.

(*) Referensnumret tilldelas av den medlemsstat från vilken överföringen till en annan medlemsstat sker.
(1) Den medlemsstat från vilken överföring sker.
(2) Den medlemsstat till vilken överföring sker.
(3) Plats som personen skall infinna sig på i den andra medlemsstaten.
(4) Den tidpunkt vid vilken personen skall infinna sig efter ankomsten till den andra medlemsstaten.
(5) På grundval av följande resedokument eller identitetshandlingar som uppvisats för myndigheterna.
(6) På grundval av andra handlingar än resedokument eller identitetshandlingar.